

(Pàgines 4 i 5)



Francesc Roca-Ribas: “La idea és començar el grau d’Audiologia el proper curs”

(Pàgines 8 i 9)

L’ experiència de dos estudiants que van participar a un ral·li solidari al Marroc

(Pàgina 10)

Cristina Lasmarías, el pas de professora associada a alumna de màster i doctorat

(Pàgina 11)

Les empreses del territori, les més beneficiades del talent de la UVic

(Pàgina 12)

Els Vic i-Days, un campionat perquè la salut auditiva arribi a tothom

(Pàgines 6 i 7)

Treballadors de la UVic, a l’Oncotrail

Van recaptar 1.300 euros per millorar la qualitat de vida dels malalts de càncer

El Projecte Solidari UVic Oncotrail és un repte iniciat per un grup de treballadors i treballadores de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya que combina la solidaritat amb l’activitat física. L’Oncotrail és una cursa per equips

de 100 quilòmetres organitzada per la Fundació Oncolliga Girona, que té per objectiu recaptar fons per millorar la qualitat de vida dels malalts de càncer. Per poder participar-hi, cada equip ha de fer un donatiu de 1.000 euros.



Integrants de l’equip de la UVic que va participar en la cursa solidària

(Pàgines 2 i 3)

Els cicles formatius ja són universitaris

La UVic-UCC potencia el Campus Professional, que ara té vuit titulacions



GRISelda ESCRIBAS

Estudiar un cicle formatiu de grau superior és un camí tan vàlid com estudiar un grau. Aquest és el missatge que vol transmetre la UVic-UCC a través del Campus Professional, que actualment ja ofereix vuit titulacions entre Vic, Granollers, Manresa i Olot. Enguany són més de 300 els estudiants

que s’hi han matriculat, i que després tenen *passarel·les* per entrar a diferents graus. L’objectiu és l’anomenat 2 + 3, és a dir, que en cinc anys tinguin les dues titulacions. A la fotografia, alumnes del CFGS de Màrqueting i Publicitat a les aules de la Roca Umbert de Granollers, aquest dimecres.

La UVic-UCC ofereix aquest curs de manera directa vuit cicles formatius de grau superior on estudi en enguany 301 alumnes. Els CFGS s'han deixat de veure com una titulació 'de segona': ja són considerats estudis superiors, i l'aposta de la Universitat és potenciar-los.

Els cicles ja són 'superiors'

La UVic-UCC ofereix vuit cicles formatius en quatre seus. Se'ls considera estudis al mateix nivell que els universitaris

Vic

Jordi Vilarrodà

"Amb aquestes notes que tens, vols fer un cicle?" No era estrany sentir aquesta frase a les famílies, o fins i tot a l'institut, quan l'estudiant acabava el Batxillerat amb resultats brillants. Els Cicles Formatius de Grau Superior (CFGS), o *els cicles* per abreviar, van néixer encara amb l'estigma de ser els hereus de l'antiga Formació Professional. Sí, aquella que sempre es deia que calia potenciar i prestigiar i mai no s'arribava a fer. El lloc destinat als que no volien *estudiar carrera*. Però la percepció està canviant, i això ho noten especialment a la UVic-UCC, universitat que va ser pionera en entrar en el món dels CFGS i oferir-ne alguns directament. Ara ja té 301 estudiants matriculats en els vuit que ofereix, repartits entre Vic, Manresa, Granollers i Olot. El nombre no para de créixer. Per a molts joves, *fer un cicle* és un opció tan vàlida com uns estudis de grau.

"Ja no parlem de *dignificació*, parlem de dos itineraris, dos camins, i un pot ser tan vàlid com l'altre."

Qui parla així és el manresà Antoni Llobet, que des de fa un any i mig és el delegat del rector per al Desenvolupament dels CFGS. Amb àmplia experiència de gestió educativa, tant a la conselleria d'Ensenyament com a l'Ajuntament de Manresa, el seu nomenament va ser un senyal que el rector Josep Eladi Baños es prenia molt seriosament el repte d'un nou impuls a l'anomenat Campus Professional de la UVic-UCC. "Ens ho creiem", diu Montserrat Fontarnau,

"Parlem de dos itineraris, i un pot ser tan vàlid com l'altre"

que coordina els cicles que es fan a Vic.

Va ser l'any 2014 quan va començar l'experiència. La UVic-UCC obria els primers cicles formatius: un d'Animacions 3D, Jocs i Entorns Interactius, i un altre de Desenvolupament d'Aplicacions Multiplataforma. El nom del centre era Teknós, la seu era l'edifici de La Farinera de Vic, i no era un fet usual.

Què hi feia, una universitat, impartint una titulació que es considerava pròpia de Secundària? Fins i tot alguns instituts ho van veure amb recel. Gairebé paral·lelament s'obria a Olot un grau de Processos i Qualitat en la Indústria Alimentària, amb el paraigua de la Fundació Kreas i per demanda de les mateixes empreses del sector. Ara mateix, tots tres continuen actius i s'hi ha afegit el de Màrqueting i Publicitat a Granollers. A Manresa, s'imparteixen els de Pròtesis Dentals, Educació Infantil, Administració i Finances i Comerç Internacional (el més recent de tots). Curiosament, tant Vic com Manresa havien començat a explorar el món dels cicles formatius abans de federar-se en l'actual UVic-UCC. "Havíem de tenir una mirada cap a aquesta formació superior, encara que no fos reconeguda com a universitària." Més que anar parlant de *dignificació* de la formació professional, calia demostrar-ho amb fets.

En general, s'han escollit "matèries en què a Vic o Manresa tenim expertesa", explica Llobet. No fan la competència a altres centres que imparteixen CFGS i, a



Antoni Llobet i Montserrat Fontarnau davant de La Farinera, on s'imparteixen a Vic dos dels cicles

més, fan possible que els estudiants passin des dels cicles als graus amb facilitat. "Han d'estar incardinats en el món universitari." A més dels vuit CFGS *propis*, la UVic-UCC ha creat la figura del *centre vinculat*. Són llocs on hi ha expertesa i ofereixen titulacions amb convenis amb la universitat: són l'Escola Joviat de Manresa, la Fundació Eduard Soler de Ripoll i el Seminari de Vic, i està previst que se n'hi afegixin d'altres per anar fent créixer la xarxa "en benefici mutu". Per qüestions jurídiques, resulta ara més fàcil establir aquests convenis amb entitats jurídicament

privades, però a la llarga Llobet creu que s'hauria de col·laborar amb centres públics que tenen una llarga experiència en el camp professional, com l'Institut de Vic o l'Institut Lacetània de Manresa.

Els responsables del Campus Professional destaquen el paper de les famílies en la tria de les possibles opcions, grau o cicle. "Els pares més joves ja no tenen record del que havia estat l'antiga FP i són més flexibles", diu Fontarnau. Però un dels canvis més palpables i concrets és el que s'ha produït en la nova Llei Orgànica d'Ordenació i Integració de la Formació

Carlota Sarrate: "Tenim atenció personalitzada"

Vic Carlota Sarrate té 23 anys, és de Centelles i ara està fent el segon curs del cicle de Desenvolupament d'Aplicacions Multiplataforma (DAM) a La Farinera de Vic. És un exemple que trobar el camí no sempre és fàcil: "He donat força tombarelles, des del Batxillerat", explica. Va començar amb un grau d'Estadística, "perquè m'agradaven les matemàtiques". Tot i ser la part aplicada d'aquesta matèria, va veure que no era el que volia. Va prendre's un any sabàtic i va tornar a provar-ho amb Telecomunicacions, però suspendre tres vegades una mateixa assignatura la va desanimar i va patir estrès. "Vaig decidir que volia estudiar una cosa que em permetés formar-me però sense *fer colzes*, amb una aplicació més pràctica", diu. Els dos intents li havien servit per veure que les assignatures on s'ho passava més bé eren aquelles en què havia de programar, i va buscar un cicle on aquesta fos la part essencial. I així va arribar: "Està molt bé, i he tingut la sort que som poca gent, amb una atenció personalitzada, els professors saben qui ets i tenen experiència en el camp". És l'única noia -això sí- en un cicle que és molt de nois. I ara que ja ho té clar, li agradaria seguir amb el grau d'Enginyeria Informàtica o amb algun altre cicle. "Sé que no en tinc prou per trobar una feina amb possibilitat de progressar", diu. J.V.





Les formatius de grau superior que ofereix la UVic-UCC. A la dreta, a dalt, estudiants de Disseny d'Aplicacions Multimèdia a La Farinera i a baix, de Màrqueting i Publicitat a la Roca Umbert de Granollers

Professional, aprovada l'any passat a escala estatal, "que té un article específic sobre la vinculació entre aquests estudis i la universitat... l'administració dona a entendre que s'ha d'anar per aquí". I en això, la UVic-UCC va dos passos per davant de la majoria de les universitats: només la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) fa aquesta aposta amb el Centre de Formació Professional d'Automoció (CFPA) de Martorell. "Hi ha molt camí per córrer", diu Fontarnau. El diferencial amb altres països europeus del nombre d'estudiants que opten per perfils professionals amb Catalunya i Espa-

nya és encara molt gran. "I són perfils que els demanen, les empreses." Mentre cursen el CFGS, fan pràctiques en empreses (el sistema dual) i sovint són aquestes mateixes empreses les que els acaben fent alguna oferta de feina. A nivell tècnic, es parla de les *passarel·les* que s'han d'establir perquè sigui fàcil el trànsit d'un cicle formatiu de grau professional a un grau universitari, si en lloc de posar-se a treballar vol seguir estudiant. Els cicles són de dos anys, i els graus són de quatre, però l'objectiu és fer possible l'anomenat 2+3, és a dir, que en un període màxim de cinc anys es pugui

cursar un cicle formatiu de grau superior i un grau universitari. Els dos que s'imparteixen a Vic, per exemple, enllacen amb Enginyeria Multimèdia, i el d'Animacions 3D també ho pot fer amb Comunicació Audiovisual. El cicle de Granollers connecta amb els graus de Màrqueting i Comunicació Empresarial i de Publicitat i Relacions Públiques. "Com que el nombre d'alumnes és reduït i la tutorització és molt directa, els professors ja veuen si val la pena insistir perquè continuïn amb un grau, sigui a casa nostra o a alguna altra universitat." Aquest és l'itinerari més lògic, però també

es comença a produir algun cas en què el camí va a l'inrevés, i un graduat comprova que li manca una formació específica, i s'apunta a un cicle formatiu. En els propers cursos, la UVic-UCC té previst ampliar l'oferta i implantar-ne de nous, però encara és aviat per concretar quins. Els temps canvien, a vegades per sort. Desapareix de les converses familiars o educatives la invectiva *amb aquestes notes que tens, vols fer un cicle?*. Ara és més fàcil sentir, entre els joves que han optat per aquest camí, un contundent "ara sí que ho veig clar!". És un canvi de cultura.

Més de 300
Vic/Manresa Segons les dades de matrícula que la UVic-UCC va fer públiques dimarts, el nombre d'estudiants del Campus Professional ja supera els tres-centes. Concretament, hi ha 301 matriculats, dels quals 148 pertanyen al campus de Vic. Del total, n'hi ha 163 de nou accés que comencen el primer curs, amb un increment del 12% respecte al curs passat. El grau de DAM és el que més ha augmentat, un 73% respecte al 2021-2022.

Laura Monje: "És un cicle molt pràctic"

Granollers Laura Monje i Arnau Aspa són estudiants de segon curs del Cicle Formatiu de Grau Superior en Màrqueting i Publicitat de la UVic a Roca Umbert Fàbrica de les Arts, a Granollers. "És un cicle molt pràctic i això em sembla molt positiu, perquè a mi em costa estudiar però en aquest cas tot m'ha resultat molt fàcil", apunta Monje, que té 20 anys i és veïna de Lliçà d'Amunt. Monje va accedir al cicle havent acabat els estudis de Batxillerat. "Volia fer creació d'esdeveniments i em va semblar una bona opció. A més, també m'obre les portes a altres sortides laborals", explica. Aspa, de 19 anys i veí de la Garriga, va accedir al cicle des del Cicle de Grau Mig en Activitats Comercials "Em trobava en un moment en què no sabia què fer ni cap on anar. Estava bastant desmotivada, i quan vaig descobrir aquest cicle em va cridar l'atenció", recorda. "L'experiència ha estat molt positiva. De cara a l'any vinent em plantejo seguir estudiant, però encara no he decidit què faré", afegeix. Tant Monje com Aspa estudien l'FP en modalitat dual. Monje va començar a fer pràctiques en una empresa el mes de juny passat, Aspa les va iniciar al setembre. Tots dos estan fent tasques comercials i d'atenció al client a Hierros Tous, de Parets, i Molón Ribel Ideas, de la Garriga, respectivament, i valoren positivament l'experiència.



ALBERT LLIMÓS / GRISELDA ESCRIGAS

GRISELDA ESCRIGAS

“La formació de l'audiòleg lligarà la medicina amb les noves tecnologies”

Entrevista a Francesc Roca-Ribas, responsable acadèmic del nou grau en Audiologia General



MARC SANYE

peça intermèdia, lligada al concepte que tenim actualment de la sanitat, que no són compartiments estancs sinó que hi ha diversos professionals que treballen de forma coordinada per assolir un objectiu comú. L'audiòleg és el professional que tindrà uns coneixements de l'òrgan de l'audició però a la vegada uns coneixements tècnics. És una formació mixta, que connecta la medicina amb les noves tecnologies, per dir-ho d'alguna manera. No serà només un audiòleg clínic, sinó general.

En quin sentit, general? Per treballar fora de l'àmbit estrictament sanitari?

Per exemple, necessitem gent que mesuri el soroll a les aules de les escoles, o en qualsevol dels altres àmbits que tenen problemes seriosos amb el soroll. D'alguna manera, és el punt intermedi que tindrà capacitat de llenguatge per parlar per una banda amb els metges i per l'altra amb els enginyers. Els hospitals ens trobem a vegades que no podem incorporar determinades tecnologies perquè hi ha manca de coneixements. Ens falten els audiòlegs. Les audiometries que es fan en hospitals o ambulatoris no tenen el nivell que ara necessitaríem. Per altra part, quan els metges fem la indicació per a una actuació quirúrgica determinada, necessitem algú que ens digui com hi sent aquell pacient amb un audiòfon. Perquè si hi sent al 100% no passa res, però si hi sent al 50% potser hi podem fer alguna cosa. Necessitem l'audiòleg que tingui el coneixement per mesurar-ho.

La progressió tecnològica deu haver estat molt gran: ho veiem en els audiòfons, i suposo que també en els instruments de mesura.

Ha fet un canvi espectacular, i és impossible que el metge arribi a tenir aquest coneixement tècnic. No arribem a tot. Això és semblant al que passaria entre un metge traumatòleg i un especialista que faci rehabilitació. El metge s'ocuparà de la fractura, però el pacient s'ha de posar en mans d'un metge rehabilitador.

A part del deteriorament propi de l'edat, perquè vivim més, nota si hi ha problemes d'audició en persones massa joves?

Vivim en una situació de soroll ambiental inadmissible des del punt de vista sanitari. A l'últim festival que es va fer al Fòrum, a Barcelona, la música se sentia des del Maresme. Per tant, imagini's la gent que vivia al costat. És un problema cultural del país, associem el soroll amb la festa. I ens està perjudicant: per una banda, l'exposi-

Un otorrino de prestigi a la UVic-UCC

Vic Francesc Roca-Ribas i Serdà es va incorporar el curs passat a la Facultat de Medicina de la UVic-UCC, en el moment en què els primers estudiants arribaven al quart curs del grau i s'havia d'impartir el crèdit de la seva especialitat, l'otorrinolaringologia. Venia avalat pel seu prestigi com a cap d'aquest servei a l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol. És *fellows* en Otològia a la Universitat del Sud de Califòrnia i doctor per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), de la qual ha estat també professor a la unitat docent de l'hos-

pital on treballa. Metge per tradició –el seu pare n'era, i de la mateixa especialitat– desprèn sensibilitat social en la seva preocupació per la salut auditiva i les múltiples implicacions que té aquest camp en la vida de les persones. Va arribar a la UVic-UCC perquè quan era president de la Societat Catalana d'Otorrinolaringologia es va parlar de la necessitat de formar audiòlegs. “Ens vam entrevistar amb tothom, i la universitat que va veure l'oportunitat més clara va ser la de Vic.” Ara en valora, entre d'altres qualitats, la il·lusió i l'agilitat: “Els tempos són diferents dels de les universitats públiques”.

Vic

Jordi Vilarroda

Si no hi ha cap entrebanc imprevist i arriben les acreditacions oportunes, el nou grau en Audiologia de la UVic-UCC es posarà en marxa d'aquí a aproximadament un any, coincidint amb l'inici del curs 2023-2024. Serà el primer de les universitats catalanes i, possiblement, de tot l'Estat espanyol. El doctor Francesc Roca-Ribas, professor de la Facultat de Medicina, és el responsable acadèmic de la preparació d'aquesta nova oferta acadèmica.

La pregunta és obligada. Com està, a menys d'un any vista, la preparació per a la posada en marxa del nou grau d'Audiologia?

Falta algun tràmit final, però la idea és començar al setembre, amb el proper curs. La resolució final de l'AQU (Agència per a la

Qualitat del Sistema Universitari) és la que ens obrirà la porta definitivament, i si cal fer alguna modificació en el pla d'estudis.

Serà la primera universitat a l'Estat que oferirà aquest grau?

Hi ha alguna possibilitat

“Per al metge, la pèrdua auditiva és un símptoma, després cal algú que la mesuri”

tat que la Universitat de Salamanca també el faci, hem anat avançant en paral·lel. Però seria el primer a Catalunya.

I per què es va considerar necessari oferir aquest nou grau fins ara inexistent?

La pregunta seria per què no hi era fins ara. Tots els

països avançats ja el tenen des de fa molts anys. La carrera d'Audiologia té el seu origen als Estats Units, a meitat de la Segona Guerra Mundial, quan van veure que molts dels soldats tornaven dels fronts de batalla amb greus problemes auditius.

Un origen curiós però lògic: les explosions els deixaven sords!

I per això van muntar un centre d'estudi dels trastorns auditius en un antic hospital de tuberculosos. A partir d'aquí, un cop acabada la guerra, part del professorat i de la gent que havia treballat en aquest centre es van integrar en la vida universitària. Això es va anar estenent per tots els Estats Units, després per l'àmbit anglosaxó i països del centre i sud d'Amèrica. I finalment, a Europa, de formes diferents. A Itàlia, per exemple, Audiologia és una especialitat dins de Medicina.

Possiblement és una pregunta molt bàsica, però quina és la diferència entre un metge otorrino –com és el seu cas– i un audiòleg?

Per començar, l'otorrinolaringòleg és metge, tracta malalties. Per al metge, la pèrdua auditiva és un

“Vivim en un soroll ambiental inadmissible des del punt de vista sanitari”

símptoma, com ho pot ser la febre. I a partir dels símptomes, diagnostiquen malalties i les tracten. Però un cop diagnosticada la malaltia, necessitem algú que mesuri la pèrdua auditiva i que d'alguna manera en faci el seguiment. És una

ció al soroll és tòxica, segons la intensitat que té i el temps d'exposició. Hi ha una part del jovent que tindran problemes seriosos d'audició, de la mateixa manera que en tenen els músics. Les proves auditives, les tenim ben encaminades en el moment de néixer, es fan sistemàticament. Però després no continuen, en la joventut. I en els problemes de pèrdua que apareixen després dels 50 anys.

Té implicacions en altres àmbits de la salut?

Sí, en els problemes cognitius. Ara sabem, per un estudi que es va publicar a *The Lancet*, que de les set variables que poden modificar l'evolució de l'Alzheimer l'única que podem controlar és la protecció de l'audició. Que la gent pugui tenir, a partir d'una determinada edat, accés als audiòfons, seria una de les qüestions importants a debatre. Perquè hi hagi persones que els hi posin de manera correcta i també perquè els preus siguin assequibles. Quan ens fem grans l'estimulació auditiva és la més important que rep el cervell. El pensament no deixa de ser un llenguatge: la persona gran que ja té dificultats de tot tipus, si a més no hi sent té un problema greu.

Tant com el de la vista?

Ens podem comprar unes ulleres a la farmàcia per llegir, a un preu molt assequible, i la majoria de nosaltres tindrem una solució al primer deteriorament de la vista. Amb l'audició no ho tenim igual. Aquí no ho cobreix la Seguretat Social, a diferència d'altres països en què sí que cobreix un audiòfon bàsic. Em preocupa que hi hagi una part de la població que pugui quedar aïllada en una època molt important de la seva vida. La idea de l'audiòleg és d'un acompanyament de la funció auditiva, des del moment del naixement i al llarg de tota la vida.

Aquests dispositius s'ani-



MARC SANYE

“La gent gran hauria de tenir accés a audiòfons de forma correcta i assequible”

ran connectant a la intel·ligència artificial?

De fet, ja hi ha dispositius d'aquests que s'autoregulen per intel·ligència artificial. Em poso un audiòfon i amb un comandament puc adaptar-lo al que senti millor en aquell moment. Ho vaig fent al llarg d'un mes, en diferents situacions, i automàticament tota aquesta informació que he enviat al núvol serveix perquè l'aparell s'adapti automàticament.

L'implant coclear ha permès que molta gent que era absolutament sorda hi pugui tornar a sentir.

És una tecnologia que es va començar a treballar als anys 70, ha estat el primer implant amb èxit del sistema nerviós central. I a Barcelona vam ser pioners d'aquesta tecnologia, amb el doctor Prades. També s'ha de dir, però, que a causa de l'infr finançament de la nostra sanitat, Catalunya és dels llocs de l'Estat en què es

“Catalunya fa menys implants coclears, per la infradotació de la nostra sanitat”

fan menys implants coclears per càpita.

Tenim, això sí, moltes franquícies d'audiologia als nostres carrers. Què passarà quan hi hagi audiòlegs?

La gent se n'anirà a les botigues amb una *recepta* o indicació de l'audiòleg. Els metges no donem el medicament, fem la recepta, però algunes vegades el farmacèutic ajuda, oi? Doncs seria així: el metge donaria el vistiplau, l'audiòleg indicaria el tipus d'aparell i com s'ha de mesurar. Són anelles de la cadena, i en faltava una per tancar-la.

L'audiòleg pot fer altres funcions, a part d'aquesta d'atendre persones amb patologies auditives?

Sí, i tant. Les empreses que fan productes d'aquest sector necessiten professionals que hi entenguin. Necessitem professionals que ens assessorin al quiròfan o que ens assessorin en la mateixa programació dels implants

“Les expectatives són bones i arreu del món té una ocupabilitat del cent per cent”

coclears. I també hi haurà qui es decanti per l'activitat acadèmica. Les expectatives són bones i arreu del món és una professió amb ocupabilitat del cent per cent. I saben que estaran treballant pel benestar de la gent.

Amb quants estudiants començaria el nou grau?

Entre 40 i 60, al voltant de la seixantena seria un nombre adequat.

I quin pensen que podria ser el perfil de l'alumne?

Les primeres persones que s'estan donant compte de la importància d'aquest grau són els audioprotetistes. Tenim enquestes entre aquesta professió i al voltant del 90% voldrien aprofundir en la seva formació. D'altra banda, intentem que aquests estudis s'organitzin de tal manera que les persones que estan treballant els puguin fer. Serien semipresencials i vindrien aquí a la facultat cada trimestre o semestre.

Odontologia serà l'altre nou grau de la Facultat de Medicina

Vic

J.V.

El nou grau d'Audiologia (oficialment, el nom serà Audiologia General) s'integrarà dins de la Facultat de Medicina, on es crearia la figura d'un vicedegà per coordinar-lo. És un dels dos nous graus que la UVic-UCC té previstos en relació amb l'àmbit de salut: l'altre és el d'Odontologia, tot i que en aquest cas no és segur que pugui començar el proper curs.

“Si no fos possible, s'iniciaria el curs 2024-2025”, explica Valentí Martínez, director general de la Fundació Universitària del Bages. També hi hauria un vicedegà responsable. Aquest grau d'Odontologia faria els tres primers cursos a Vic i els altres dos a Manresa, amb el suport de la Clínica Universitària (CU+), mentre que Audiologia es farà tot a Vic. A Manresa, actualment, ja s'ofereix un cicle formatiu de grau superior en Pròtesis Dentals, que pot ser un pas previ per arribar als estudis d'Audiologia. Tot plegat quedaria sota el paraigua de la Fundació d'Estudis Superiors de la Salut (FESS), que guanya protagonisme i pes dins de l'estructura de la UVic-UCC.

Pel que fa a les vies d'accés al grau d'Audiologia General des d'altres titulacions, es preparen *ponts* perquè s'hi pugui entrar des de Medicina, però sobretot des dels títols d'audioprotetista.



El periodisme que t'acompanya

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / 9MAGAZIN.CAT



La lluita contra el càncer

Treballadors de la UVic-UCC participen a la cursa solidària Oncotrail, per millorar la qualitat de vida dels afectats

Vic

Núria Perera González /
Ester Puigdemí Codina *

El Projecte Solidari UVic Oncotrail és un repte iniciat per un grup de treballadors i treballadores de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya que combina la solidaritat amb l'activitat física. L'Oncotrail és una cursa per equips de 100 quilòmetres organitzada per la Fundació Oncolliga Girona, que té per objectiu recaptar fons per millorar la qualitat de vida dels malalts de càncer. Per poder participar a l'Oncotrail, cada equip ha de fer un donatiu a la Fundació Oncolliga Girona per un import mínim de 1.000 euros.

La iniciativa va sorgir quan un dia Cristina Font, treballadora a l'Oficina Tècnica del Vicerectorat d'Ordenació Acadèmica, que ja participava en altres curses solidàries, com per exemple la Trail Walker, va entrar al despatx de Ramon Verdaguer, treballador al Servei d'Esports - Uhub, i li va proposar formar un equip de treballadors de la Universitat per recaptar fons i participar a l'Oncotrail. "Així va començar tot."

Ambdós coincideixen que és una bona manera de promocionar l'activitat física dins el centre, amb el valor afegit de tenir una finalitat solidària. D'aquesta manera, l'equip d'UVic Fuck Càncer, explica Font, lliga la part



Integrants de l'equip de la UVic que va participar a l'Oncotrail

solidària amb l'esportiva i el sentiment de comunitat. El punt de partida és aquest, tot i que el primer any va ser atípic a causa de la pandèmia. Des de l'equip es volien fer moltes activitats però va ser un any que no es va poder fer gairebé res. Enguany, però, s'han pogut fer més coses i "la gent està engrescada a incrementar tant la participació com la recaptació i, fins i tot, obrir més el projecte", assegura.

L'equip UVic Fuck Càncer està format bàsicament per treballadors d'administració i serveis de la Universitat, tot i que, com expliquen els dos membres, recentment

s'hi ha afegit personal docent i també hi ha un exalumne. Actualment són 22 persones tot i que a la cursa només n'hi participen 8. Les motivacions de l'equip, afirmen, són molt diverses: des d'algú que ha viscut el càncer de manera propera, d'altres que són molt esportistes, fins a altres que veuen que s'ho passen bé i s'hi volen afegir, "al final cadascú té necessitats i motivacions diferents, però el projecte conjunt engresca", explica Font.

Aquest 2022 ha estat la segona vegada que l'equip ha participat a l'Oncotrail. Ambdós membres de l'equip asseguren que la primera

vegada es van organitzar com van poder, ja que no sabien on anaven i poden passar moltes coses. "És un camí de 100 quilòmetres, per tant, és un camí molt llarg, com la vida, que s'ha de fer en equip", conclou Font. Aquest segon any van tenir dos lesionats i una baixa per una mort d'un familiar, justament de càncer. Verdaguer afegeix que l'objectiu és ajudar-se els uns als altres a poder acabar, treballant una part d'equip molt important.

La iniciativa compta amb la col·laboració de la UVic-UCC, que és el principal col·laborador, aporta una part de la recaptació i part d'equipament i logística. "Per

participar a l'Oncotrail el que ens demanen és que hem de donar 1.000 euros com a mínim, ja que nosaltres hem anat buscant d'on poder treure els diners", diu Verdaguer. Al marge de l'aportació de la universitat com a tal, també compten amb la col·laboració de la Facultat de Ciències de la Salut i el Benestar, el Servei d'Esports i l'Àrea de Màrqueting. "Al final amb això també estem patrocinant la marca UVic", afegeix.

**L'equip, UVic
Fuck Càncer, va
recaptar
1.300 euros**

Enguany també han comptat amb la participació de Soliplast, una empresa privada, i Base Esports Estel, que els ha facilitat l'equipació.

A més, els membres de l'equip han fet el seu donatiu amb la inscripció a la cursa. A l'edició d'aquest any, l'equip UVic Fuck Càncer va recaptar 1.300 euros, "ens sentim molt bé, esperàvem recaptar-ho i creiem que hem d'anar a més", sosté satisfeta Font. És una bona xifra per començar, assegura, però està convençuda que amb més esforç podran aconseguir més recaptació, institucional o empresarial.

*Estudiants de Periodisme de la UVic-UCC

"És fantàstic veure com algú es beneficia de la feina que fem"

Lluís Comet, director d'Oncotrail Girona

Vic

N.P./E.P.

L'Oncotrail és una cursa solidària que es porta a terme a Girona i tots els beneficis recaptats són per destinar als malalts de càncer, comprant materials necessaris per als hospitals. Aquesta iniciativa va néixer fa 12 anys. Lluís Comet estava en tractament de quimioteràpia i es va adonar que les butaques de l'hospital eren molt incòmodes. Aleshores diu a EL 9 NOU que va tenir un pensament, "si la gent és solidària per ajudar a altres parts del món, per què no es

podria generar una ajuda aquí per als malalts de càncer?" i així va néixer l'Oncotrail.

Per participar a l'Oncotrail s'ha de donar, com a mínim, 1.000 euros per equip i a partir d'aquí cada equip pot posar-hi més diners. Aquest any s'han recaptat uns 380.000 euros que es destinen íntegrament a l'ajuda per als malalts de càncer a Girona. Comet explica que els equips que hi participen subvencionats per alguna entitat normalment només aporten mínim de diners que són els 1.000 euros, però els equips que venen per lliure

sempre n'aporten més.

Per saber on destinar aquests diners i sobretot en quins materials, cada any es truca als hospitals de la zona de Girona per demanar quins materials necessiten i que l'administració no cobreix. Aleshores, el comitè tècnic de l'Oncotrail es reuneix i decideixen en què destinar els diners, què és el més important. Un exemple molt clar és el que explica Comet: "Un any es va demanar una màquina que analitzava les mostres dels pacients. Sense aquesta màquina les mostres s'havien d'enviar a Barcelona



Lluís Comet

i tardaven entre quinze dies i tres setmanes a tenir els resultats. En canvi, amb la

màquina a Girona, els resultats els tenien al cap de 24 hores".

“Hauria agraït més informació quan em van dir que em traurien un pit”

Aurora González ha superat un càncer de mama

Vic

N.P./E.P.

Va rebre ajuda d'Oncolliga?

La infermera d'oncologia que tenia al Parc Taulí de Sabadell col·labora amb la Fundació Oncolliga i em va donar informació només començar el tractament i un llibret informatiu amb tots els efectes secundaris que em podria causar la quimioteràpia. Em va dir que per qualsevol cosa em posés en contacte amb ells. En el meu cas no ho vaig fer servir.

Quan va patir càncer coneixia l'estètica oncològica?

Una mica, més o menys sí que sabia què era, per les notícies a la televisió, pel que llegeixes a internet, però no sabia les tècniques ni els ser-

“Estem millor que abans, s'ha investigat la malaltia i s'ha avançat molt”

veis que oferien als pacients oncològics.

Creu que és important l'estètica oncològica?

Sí. En el meu cas, per

exemple, quan em van dir que m'havien de fer la mastectomia el primer problema va ser: ‘Ostres, em treuen un pit i llavors, què?’. Hauria agraït tenir més informació i acompanyament en aquest moment. Però bé, com que no em vaig haver de sotmetre a radioteràpia, a mi ja em van col·locar l'expansor previ a la pròtesi final al mateix moment de la intervenció.

Coneixent els serveis que ofereix Oncolliga, ho recomanaria?

Sí, per a aquelles persones que no tenen algú proper que les pugui ajudar o guiar una mica, i donar consol. Gràcies



Aurora González

a Déu en aquesta malaltia estem millor que abans; s'ha investigat molt i s'ha avançat

molt. Jo crec que sí, que hi ha persones que ho necessiten molt.

“Amb l'estètica ajudem a perdre pors i a normalitzar el procés”

Núria Izquierdo, tècnica responsable del servei d'estètica d'Oncolliga

Vic

N.P./E.P.

En què consisteix l'estètica oncològica?

És una especialitat mèdica que cerca que l'efecte secundari d'un pacient que passa per un procés oncològic sigui més portable. Hem de pensar que quan algú comença la quimioteràpia, teràpies dirigides, monoclonals, etc., tot aquest fàrmac té un efecte secundari que fa que la seva pell es torni més sensible, cicatritzada pitjor i altres alteracions.

Quines eines fan servir?

Sobretot una cosmètica apropiada i la manipulació. Per cosmètica apropiada em

refereixo a les que ens ajuden a desintoxicar, hidratar en extrem, també amb ajuda del que seria el massatge oncològic, que el que farà

“Les teràpies contra el càncer tenen efectes secundaris per a la pell”

serà atenuar aquests dolors. Per la part més estètica, que potser és la que el seu nom li fa referència, tothom es guia molt que l'estètica oncològica és maquillatge, mocadors i perruques. Quan un pacient

oncològic està en tractament, pot perdre la seva identitat. Així doncs, amb el maquillatge podem recuperar en certa manera aquesta identitat perduda.

Creu que les fundacions d'Oncolliga són necessàries?

Sí. Són molt importants, perquè en aquest moment la nostra sanitat no arriba a tot això. Fa temps, per exemple, no existia la figura del psicooncòleg en una unitat d'oncologia i ara hi és. Les fundacions fan una feina molt bona dins del seu abast, i sempre amb convenis i acords amb l'hospital, és a dir, treballen plegats.

L'estètica oncològica necessita visibilitat?



Núria Izquierdo

La veritat és que sí. El nom en si d'estètica oncològica no fa justícia al servei. Tothom fa la brometa que “ai, sortirà més guapo”, i no es tracta d'això, es tracta

de donar qualitat al procés. Llavors ens hauríem de preocupar per donar qualitat de vida als pacients, i crec que la medicina ho va tenint en compte.

Onze professors i investigadors de la UVic-UCC, entre els científics més citats del món

Ho recull una classificació elaborada per la Universitat de Stanford

Vic

EL 9 NOU

Onze professors i investigadors de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC) figuren a la llista de científics més citats del món segons el World's Top 2% Scientists, que ha publicat recentment la Universitat de Stanford

(EUA). Es tracta del rector de la UVic-UCC, Josep Eladi Baños; la degana de la Facultat de Ciències, Tecnologia i Enginyeries, Malu Calle; el degà electe de la Facultat de Medicina, Roberto Elosua; els directors de les càtedres de Cures Pal·liatives, Xavier Gómez-Batiste, i de Malalties Infeccioses i Immunitat, Bonaventura Clotet, ambdós

docents de la Facultat de Medicina, i els professors d'aquest mateix centre Josep Tabernero, Xavier Montalban, Enriqueta Felip, Mar Tintoré, Dídac Mauricio i Jordi Amblàs.

Aquesta base de dades parteix dels articles publicats al repositori científic *Scopus*, de l'editorial Elsevier, una de les més reconegudes en

l'àmbit internacional. Més en concret, recull un registre de prop de nou milions d'investigadors i investigadores que es considera que estan en actiu. Fixant-se en el nombre d'articles que han publicat, les citacions que han obtingut aquests articles i altres paràmetres, com ara l'índex h i el nombre d'autories en solitari i de coautories, en fa

dues classificacions diferents: la primera, amb perspectiva històrica, fa una mirada a la trajectòria de recerca al llarg de la vida; la segona, amb un criteri d'actualitat, s'acota

Té en compte el nombre d'articles publicats i les citacions

a les publicacions fetes al llarg de l'any 2021. Les llistes resultants recullen el 2% de científics i científiques més citats, que a més es classifiquen en 22 camps de coneixement i en 176 subcamps.

El ral·li més solidari

Els estudiants de la UVic Judit Sepúlveda i Àlex Lara participen a un raid al Marroc que combina la competició amb la solidaritat

Vic

Omayma El Bouhassani / David Jofre Riera *

“Tot s’inicia amb un somni, amor i passió pel Marroc”, explica Ferran Silva, coordinador del Nomad Rally Challenge 2022. Un raid que ha creuat el país de nord a sud en set etapes, del 22 al 29 d’octubre. Aquesta és la primera edició de la cursa després de dos anys d’espera pel tancament de la frontera amb Espanya, conseqüència de la pandèmia. La condició per participar-hi era portar un mínim de 25 quilos de material escolar i roba infantil destinat a les persones que viuen al desert del Marroc. Aquest és el veritable objectiu del raid.

“Et sorprèn molt com es mouen les persones per ajudar”, diu Judit Sepúlveda, alumna del Grau en Ciències de l’Activitat Física de la Universitat de Vic i participant del ral·li. Des de la Universitat es van publicar diversos cartells per animar els estudiants a ajudar amb la col·lecta de material. La UVic va habilitar tres punts de recollida, al Campus Miramarges, la Torre dels Frares i la Universitat de Medicina, des del 21 de setembre fins al 14 d’octubre.

“La prova no pretén fomentar la competició entre els equips, sinó despertar l’esperit emprenedor i de lluita, el treball en grup, l’esforç, la motivació i la gestió de recursos”, expliquen els responsables de l’Oficina de Voluntariat i Serveis d’Esports de la UVic. Gràcies al seu ajut, es va assolir el mínim de material necessari per poder participar-hi. “De seguida que vam posar el cartell a la recepció de la Universitat es va començar a omplir la caixa de roba, i es van haver d’afegir taules al costat per posar-n’hi més”, afegeix Sepúlveda.

Sepúlveda hi va prendre

part amb la seva parella, Àlex Lara, exestudiant de la UVic de Mecatrònica. “Tots dos som uns amants del motor i com que quan ens vam conèixer va sortir aquest raid vam decidir iniciar un projecte junts”, diuen. Els estudiants de la UVic van comprar un cotxe de segona de mà. D’entrada no funcionava, però el van portar amb un remolc al mecànic per arreglar-lo i preparar-lo per al raid. Mecànicament, l’han hagut de refer tot de nou i apujar-li la suspensió per poder portar més material i passar bé els camins del Marroc.

Els participants van aconseguir més de 4.000 quilos en material escolar

“Estem orgullosos del cotxe, de la feina feta i de com ha anat la cursa”

Dur tot el material tampoc no va ser fàcil. D’entrada, no hi havia prou espai dins del cotxe per portar la roba i el material, tant escolar com de manteniment del cotxe. Per aconseguir-ho van haver d’envasar al buit tot el vestuari perquè ocupés menys espai.

Com en qualsevol raid, la carrera consistia a superar una etapa cada dia, però amb l’afegit que calia fer-ho amb un temps limitat i amb requisits establerts. Els participants havien de passar per uns punts de pas obligatoris senyalitzats i secrets. Cada etapa tenia 10 punts de control, que eren fotos de confir-

mació del lloc. En el recorregut hi havia penalitzacions. Per exemple, si no s’aconseguia arribar a algun punt de control, si s’arribava tard, si estaves remolcat, conductes antiesportives, etc. Per tant, el guanyador de la competició va ser el cotxe que més punts va obtenir al llarg del raid.

L’aventura va començar el 22 d’octubre, quan van arribar amb cotxe fins a Tarifa i allà van passar les verificacions tècniques, administratives i se’ls va entregar la documentació del raid, com per exemple els bitllets del vaixell, dorsals i la balisa Spot. També se’ls va fer una sessió informativa sobre l’hora d’embarcament i totes les eines que van necessitar per fer l’embarcament de vehicles.

A continuació, els participants van embarcar des del port d’Algesires fins a Tànger Med. Quan van arribar a la ciutat marroquina van partir d’allà amb els cotxes fins a Marràqueix amb un enllaç de 600 quilòmetres per autopista, on van començar la primera i segona etapa. “Les autoritats han col·laborat amb nosaltres des del minut zero, sobretot un gran control de seguretat en el port de les dues ciutats”, explica Silva.

“La policia nacional i l’organització no governamental Amics de les Escoles han donat suport, han estat pendents de la seguretat dels participants en tot moment i ens han facilitat poder accedir a fer la donació de material”, afegeix. Abans d’embarcar als competidors se’ls va fer una sessió informativa detallant el procés de la cursa i tot allò necessari per a l’embarcament dels vehicles.

En total, van prendre la sortida 39 cotxes verificats. La prova va començar a Marràqueix. “Després de dos anys esperant, va arribar el nostre moment”, diu satisfet Silva.



Àlex Lara i Judit Sepúlveda, amb part del material que els participants van entregar als veïns de



Lara i Sepúlveda, dalt del cotxe amb què van participar a la cursa

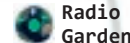
La competició els va portar a diverses poblacions com Ouarzazate o Gara Medouar. El raid es va desenvolupar al llarg de la setmana, però fins al dia 27, que va ser el dia de descans, no es va repartir el material a la ciutat d’Alnif. “Els beneficiaris ens van confessar que portaven molts

dies esperant-los, sobretot els nens més petits”, detalla Silva.

L’organització va portar un camió on van posar tot el material per poder dur-lo fàcilment a les persones que ho necessitaven. L’últim dia del ral·li va ser el 29 d’octubre, on es va fer l’entrega de

Escolta **EL 9 FM** 92.8 La ràdio d’Osona

e19fm.cat





la zona



Placa de record per als guanyadors del ral·li

premís amb una celebració final. En tot el trajecte els membres del Nomad es van allotjar a diversos hotels i càmpings a prop de les seves metes.

L'experiència dels universitaris, segons expliquen, ha tingut molts punts positius, però també alguns de negatius. Abans de començar cada etapa es feia una revisió detallada dels cotxes i controlaven la salut de cada participant. El primer dia es van adaptar a la competició gaudint de les vistes i dels companys. Però una avaria a l'aforador els va penalitzar i els va deixar fora de la classificació a l'etapa 1, encara que van aconseguir arribar a la meta. En la segona etapa, van fer un total de 362 quilòmetres arribant a temps als punts de control. Quan van arribar al final, se'ls va punxar una roda.

L'etapa preferida per Sepúlveda i Lara va ser la tercera. "Vam poder gaudir de les vistes i el trajecte va ser ràpid i divertit", asseguren. A més, van arribar als punts de control a temps i van guanyar molts punts. El quart i cinquè dia hi havia l'etapa nocturna. "Hi havia molta pedra en alguns trams i algun tros de pista ràpida", expliquen. Van tornar a tenir problemes. Se'ls va rebentar la suspensió del darrere del cotxe. Tot i això, van aconseguir passar els punts de control amb temps. Altres participants del raid també van tenir problemes amb els cotxes, però entre ells s'ajudaven.

L'endemà van entregar el material solidari a la gent de la zona, que els va organitzar un dinar. Després van anar a Merzouga amb quads a fer dunes. La parella destaca que els va encantar i que "ha sigut una experiència inoblidable". L'últim dia de la carrera van trobar molta sorra, però van passar per totes les fases sense cap dificultat. Van ser els primers a arribar en els punts de control i segons a l'arribada de l'etapa sisena. Quan

van retornar a Espanya tots els cotxes es van separar i van retornar a casa.

Tot i que han tingut diverses dificultats, una vegada retornats a Vic estan "orgullosos del nostre cotxe, de la feina feta del pilotatge i la navegació". Tots els competidors han guanyat una medalla de Finisher i els guanyadors van obtenir una inscripció pagada per a la pròxima edició de la cursa. Els participants de la UVic van quedar en sisena posició a la classificació de 4x2 d'un total de 26 cotxes i en desena posició a la general de tots els cotxes, amb 39 inscrits.

Els estudiants de la UVic han gaudit del projecte i es mostren agraïts pel suport i la solidaritat que han rebut des de la Universitat. Entre

L'equip dels estudiants de la UVic va acabar la cursa en sisena posició

tots els participants del Nomad Raid Challenge han aconseguit més de 4.000 quilos de material escolar, detalla el coordinador. Roba, sabates, joguines, equipament esportiu i sobretot material escolar, que es va lliurar a l'associació sense ànim de lucre Amics de les Escoles.

Silva confirma a EL 9 NOU que hi haurà una segona edició del ral·li i que ja estan obertes les inscripcions. El raid es farà del 17 al 26 de març de 2023. "Per poder-hi participar només fa falta ser major d'edat i tenir moltes ganes d'ajudar les persones", diu. Embarcar-se a una aventura pel desert, en definitiva, per aconseguir-ne una altra de més complicada i gratificant. Ajudar els altres.

*Estudiants de Periodisme de la UVic-UCC



Moment en què els responsables de Neurekalab recollien el premi

Neurekalab, guanyadora dels Premis Innovacat 2022

Manlleu

EL 9 NOU

En la vuitena edició dels Premis Innovacat, de foment de l'emprenedoria a Osona i comarques veïnes, es va premiar l'*spin-off* Neurekalab, sorgida de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC) i la Universitat de Barcelona (UB), en la categoria Empresa Jove. Neurekalab és una empresa social que ofereix

solucions digitals validades científicament per detectar i tractar problemes d'aprenentatge en nens i nenes. Va ser fundada el 2019 per Sergi Grau, doctor en Enginyeria Informàtica i professor de la Facultat de Ciències, Tecnologia i Enginyeries de la UVic-UCC, i Josep M. Serra, doctor en Psicologia i investigador de l'Institut de Neurociències de la UB. Ambdós, a més a més, són investigadors del grup de

recerca Digital Care de la UVic-UCC.

Grau valora positivament el premi obtingut com "un reconeixement a la tasca de transferir a la societat la recerca aplicada que es desenvolupa en les universitats i en especial en l'àmbit social". "La detecció i intervenció precoç (5-8 anys) de les dificultats d'aprenentatge és clau per reduir el fracàs escolar i l'impacte negatiu emocionalment d'aquestes en els infants", diu Grau. En la categoria Empresa Jove dels Premis Innovacat, dotada amb 12.000 euros, podien competir-hi les empreses de menys de cinc anys.

“És un entorn amable on aprendre”

Cristina Lasmarias va fer màster i doctorat a Vic

Vic

Eloi Puigferrer

A diferència del que és habitual, la relació entre Cristina Lasmarias i la UVic-UCC va començar totalment al revés: el primer pas de Lasmarias dins de la Universitat de Vic va ser com a professora associada, no com a alumna, però aquest fet no va tardar a canviar. “En aquell moment estava treballant a la Universitat i em sentia molt còmoda allà, així que quan vaig decidir què volia continuar estudiant, vaig optar directament per la UVic-UCC”, explica Lasmarias.

L'ampli programa que ofereix la Universitat en màsters i doctorats va ser el principal al·licient que va decantar la decisió de Lasmarias, que va estudiar-hi “el màster en atenció pal·liativa i el doctorat en cures integrals i serveis de salut”, com ella mateixa afirma. I és que quan parla de l'actual oferta d'estudis de postgrau, Lasmarias afirma que “tenen una oferta molt

més àmplia que altres universitats i, a més, el que més em va agradar a mi va ser que ofereixen cursos més curts, com càpsules, però amb una línia molt més llarga, entrant molt més al detall en totes les matèries. Són cursos que et donen projecció”.

“Els cursos tenen una línia molt més llarga, que et dona projecció”

Malgrat que Lasmarias ja tenia una relació prèvia amb la Universitat, el fet d'haver estat professora no li va suposar cap problema, ni alhora cap diferència, davant dels altres alumnes que també cursaven el doctorat. “Tot i que ja coneixia a molta gent, quan vaig entrar al doctorat vaig passar a ser una alumna més, i em va agradar molt que el tracte fos així, que no fos diferent pel simple fet d'haver impartit classes allà”,



Cristina Lasmarias actualment és responsable de planificació de Decisions Anticipades a l'Institut Català d'Oncologia

explica. Precisament, va ser quan va començar a viure la Universitat com a alumna que va notar encara més de prop el fet que la UVic-UCC es caracteritza per ser “una universitat molt propera, que t'acull molt bé, on destaca sobretot l'amabilitat de la gent i que, tot i ser una universitat més aviat petita, té una projecció molt àmplia”, explica Lasmarias.

Durant els seus estudis de

postgrau, l'actual responsable de planificació de decisions anticipades a l'Institut Català d'Oncologia va experimentar el que ella mateixa defineix com “un període de creixement molt bo, que va ser molt fructífer tant a escala personal com professional”, i és per aquest motiu que no dubta a afirmar que “tornaria a la UVic-UCC perquè és un entorn amable on aprendre”. A més, Lasmarias també

dona molt valor no només als estudis que ofereix la UVic-UCC, sinó també al suport tècnic que va rebre sempre per part de la Universitat. “Jo estava fent el doctorat durant la pandèmia, i he de dir que l'acompanyament que vaig rebre en tots els apartats tècnics va ser impressionant”, afirma Lasmarias, “van estar clarament a l'altura de la situació que estàvem vivint aleshores”, conclou.

“Es busca anar a més i treballen perquè en sortim ben preparats”

David Martínez hi ha estudiat un grau en Psicologia, el màster i el doctorat

Florència (Itàlia)

E.P.

El fet de poder-se compaginar la feina amb estudiar un grau universitari en Psicologia va ser l'empenta definitiva que va necessitar David Martínez l'any 2013 per entrar a la UVic-UCC i, des d'aleshores, ha continuat estant vinculat a la Universitat de Vic en totes les seves etapes acadèmiques i professionals. “La meua germana ja havia estudiat el que anys enrere era una diplomatura a la UVic-UCC i quan vaig veure que el grau de Psicologia es podia fer també a la tarda no vaig pensar-m'ho dues vegades”, explica Martínez, que aleshores treballava cada matí.

El seu primer pas pel món universitari ja li va deixar marca, ja que “van ser anys molt bons, en una universitat que es mostra molt propera i on sempre tens relació amb totes les persones que t'envolten”, i aquest va ser

un fet diferencial a l'hora de definir el seu futur. “Quan vaig entrar tenia bastant clar que no volia seguir estudiant, però estava tan content que vaig seguir, i ara ja hi he estudiat un màster i un doctorat”, explica Martínez. És precisament aquest doctorat la darrera formació que ha sumat al seu currículum, i, de tot,

“Optar per la UVic va ser la millor decisió que vaig prendre”

Martínez destaca sobretot “la gran quantitat d'oportunitats i portes que t'obre la UVic-UCC, ja que aquest doctorat l'he fet a cavall entre Vic i Florència”, afirma.

Veient-ho amb perspectiva, Martínez té molt clar que va prendre una molt bona decisió escollint estudiar a Vic: “Optar per la UVic-UCC va ser la millor decisió que vaig

prendre, perquè realment, a part de la proximitat que es mostra, sento que m'han acompanyat en tot moment. La UVic-UCC no és una universitat que només es miri el melic, sinó que sempre busca anar a més i treballen perquè els estudiants sortim sempre ben preparats”, explica. I és que, després d'haver-hi estudiat grau, màster i doctorat, Martínez sap que, si hagués de tornar a escollir, optaria per repetir totes aquestes experiències: “En altres universitats et converteixes en un número i t'has de posar les piles per buscar-te la vida, però això no passa a la UVic-UCC. Aquí l'alumne importa, i crec que aquest és el fet diferencial que fa que la universitat hagi arribat fins on estem avui en dia”, afirma, “la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya innova tant per ells com pels estudiants, i creix perquè ens preocupa precisament en tots i cada un dels seus alumnes”, afegeix Martínez. I



David Martínez és doctor per la UVic-UCC i la Universitat de Florència

és precisament la suma de tots aquests fets, juntament amb la feina feta des de la Universitat i la predisposició dels alumnes, la catapulta

que “t'obrirà moltes portes de cara al futur gràcies als coneixements pràctics que has adquirit a la UVic-UCC”, conclou.

Talent UVic, de l'aula a l'empresa

Un nou programa ajuda en el procés de selecció de personal entre antics alumnes de la Universitat

Vic

Jordi Vilarrodà

Hi ha un abans i un després en la relació entre la universitat i l'empresa. A la que llavors era encara UVic, se situa quan arran de l'Espai Europeu d'Educació Superior –l'anomenat Pla Bolonya– s'implanten les pràctiques obligatòries a tots els graus. “Va ser una aposta valenta, la majoria d'universitats les van posar optatives o extra-curriculars”, recorda Imma Casaramona. L'àrea que dirigeix, el Servei de Carreres Professionals, és fruit d'aquella decisió: la Universitat s'obligava a proveir de places de pràctiques a tots els seus estudiants. L'any que ve en farà 10 que funciona.

Actualment, el Servei de Carreres Professionals gestiona més de tres mil places de pràctiques (amb els nous graus com Biomedicina ja s'acostarà a les 3.200) per als estudiants de grau, cicles formatius i màsters. “En la part administrativa i legal, l'acadèmica recau sempre sobre cada facultat”, remarca Casaramona. Gairebé una dècada de feina ha generat “un contacte permanent amb les empreses del territori”. Moltes vegades aquell estudiant que una empresa ha tingut en pràctiques és el primer candidat a ocupar un lloc de feina si ha demostrat la seva vàlua. El currículum i la clàssica entrevista no



Imma Casaramona, directora del Servei de Carreres Professionals de la UVic-UCC

tenen el mateix valor que haver vist “com treballa algú en el dia a dia”. És gairebé impossible posar-hi xifres, però “passa molt sovint”. Els *alumni* (exalumnes) de la UVic-UCC són una font de talent recurrent per al teixit econòmic osonenc.

Tot això ara ha fet un pas més amb Talent UVic, un projecte que s'acaba de posar en marxa aquest mes de setembre i que farà encara més estreta aquesta relació. Talent UVic és un servei que s'ofereix per facilitar la feina a les organitzacions que necessiten incorporar un nou treballador entre els *alumni*.

Des del Servei de Carreres Professionals es fa un primer contacte i selecció entre els candidats, de manera que s'estalvia temps a l'empresa

Allà on s'han fet les pràctiques és on sovint es troba la primera feina

o institució que ofereix la feina. En lloc d'una llista llarga, es trobarà entre dos i cinc currículums que s'adeqüin al perfil que demanen. “Nosaltres ja hem fet les

entrevistes prèvies i hem vist si tenen motivació”, diu.

La idea va sorgir dels grups de treball creats amb les mateixes empreses per saber “què n'esperen de nosaltres”, diu Casaramona. I la petició que van fer és que els ajudéssim a buscar talent” partint del que en aquests moments és or: les dades: “Tenim una base de dades de titulats que no té ningú més”. El mecanisme és senzill: s'estableix un conveni entre les dues parts que garanteix aspectes importants com la confidencialitat, i que inclou també una petita compensació econòmica a la

UVic per la feina en cas que tingui èxit (si no, el cost és zero). “No som una empresa de selecció de personal”, aclareix Casaramona. L'objectiu que persegueixen no és altre que el de “donar un servei als nostres titulats i també a les organitzacions amb les quals ja tenim un vincle previ”. I posa un exemple: “Si ens demanessin un arquitecte, els diríem que no pot ser perquè la UVic-UCC no forma arquitectes”, diu. Es cuida fins i tot la qualitat humana del tracte: una condició, per exemple, és que als candidats no escollits se'ls ha de donar també una resposta.

Les empreses de proximitat, les primeres beneficiades

Vic Hi ha casos molt clars: la immensa majoria del personal d'infermeria del Consorci Hospitalari de Vic s'ha format a les aules de la UVic-UCC. Les institucions i empreses de proximitat són les primeres beneficiades de tenir la formació al *quilòmetre zero*. Però també les grans empreses properes, des de BonPreu fins a La Farga i pimes en plena expansió com la d'automoció Elausa. Tot i que es va començar pels estudiants de grau i pels de postgrau, ara també poden fer ús del Servei de Carreres Professionals els de cicles formatius, perquè aquests són considerats part de l'oferta formativa universitària (vegeu pàgines 2 i 3 del suplement).

ALBERT LLIMÓS

Una app contra les autolesions

La Marató de TV3 subvenciona un projecte en què participa el grup de recerca Dades i Senyals per ajudar joves amb problemes de salut mental

Vic

J.V.

La tecnologia ve a l'ajuda de la salut mental. Un projecte en què participa el grup de recerca Tractament de Dades i Senyals de la UVic-UCC rebra una subvenció de La Marató de TV3. L'objectiu final és dissenyar una aplicació de mòbil que permeti fer un seguiment d'intents d'autolesió en persones joves d'entre 14 i 24 anys. A més de la UVic-UCC, hi participen la Universitat Jaume I de Castelló, la Universitat de Barcelona i l'Institut de Neurociències de la Universitat Autònoma de Barcelona

(UAB), que lidera el projecte.

Les estadístiques han revelat que cada vegada són més els joves que tenen conductes autolesives, generalment sense arribar a conductes suïcides, i no hi ha tractaments que siguin efectius per evitar-ho. L'aplicació en què es treballarà es podria descarregar gratuïtament i s'*alimentaria* de dues fonts: la mateixa informació que proporcionés el seu usuari i dades de resonàncies magnètiques, tot i que d'aquests no se'n disposaria en tots els casos perquè no es poden fer massivament. El programa farà preguntes a l'usuari per conèixer com es troba,

si ha canviat el seu estat d'ànim, com estava abans i després d'autolesionar-se i altres informacions amb les quals pugui donar una resposta. “Nosaltres participem en aquesta part, la d'intel·ligència artificial”, explica Jordi Solé, l'investigador principal del grup. Es tracta que la interacció amb l'usuari sigui *intel·ligent*, és a dir, que doni “respostes ajustades a cada subjecte” i no automàtiques. En cas que es detecti risc extrem, es recomanaria buscar atenció mèdica o psicològica.

Naturalment, com més dades tingui l'aplicació més bé funcionarà. I dependrà, és



Jordi Solé, al davant, amb la resta de membres del grup Dades i Senyals

clar, que el subjecte hi interaccioni amb sinceritat i amb continuïtat. “Després s'haurà de veure si realment serveix, i si les persones que la utilitzen s'autolesionen menys”, explica Solé. Està previst començar-hi a treballar a principis de 2023, i el projecte és a un termini de tres anys, com tots els que reben

suport de La Marató.

L'aplicació per evitar autolesions és un dels 36 projectes que s'han subvencionat en la darrera edició, que es va dedicar a les malalties mentals. En total se n'hi havien presentat 146 que van ser examinats per l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya.

UVIC

COMPETINT PERQUÈ TOTTHOM HI SENTI

Des de dimecres i fins aquest divendres, una quarantena d'estudiants organitzats en 10 equips participen al Vic i-Days. Es tracta d'un campionat d'innovació social en què el repte dels participants és crear solucions perquè la salut auditiva estigui a l'abast de tothom. "Accessibilitat física, social o digital", diu la convocatòria.

Una benvinguda de Marina Geli, directora de la Fundació d'Estudis Superiors en Ciències de la Salut (FESCS), va donar el tret de sortida a les tres jornades. Abans de posar-se a treballar, van poder escoltar també les paraules de l'otorrinolarin-gòleg Francesc Roca-Ribas, que està posant en marxa el futur grau en Audiologia de la UVic-UCC (vegeu entrevista a les pàgines 4 i 5 d'aquest suplement) amb una marcada preocupació pel component social.

A la tarda, els participants es van posar a treballar en els seus respectius projectes acompanyats de mentors que els orienten, i serà aquest divendres al matí quan els exposaran. Cada un d'ells tindrà cinc minuts de presentació i durant cinc minuts també se'ls podran fer preguntes. Els guanyadors del concurs del Vic i-Days es coneixeran a partir de 2/4 d'1 del migdia. L'equip guanyador s'emportarà un premi de 500 euros; el segon, 200 euros, i 100 euros el tercer, i el primer podrà anar a la final europea dels i-Days, a Viena.

Els participants són, majoritàriament, estudiants del Grau Superior d'Audiologia Protètica de diversos centres. Aquest perfil professional és un dels que pot omplir les aules d'Audiologia a partir del curs que ve, quan es posi en marxa el grau.



A les fotografies, equips d'estudiants treballant la tarda d'aquest dijous, i imatges de la sessió de benvinguda de dimecres al matí amb Marina Geli

HOMENETS

Miquel Tuneu

